

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 12 januari 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, voor wie bij delegatie optreedt: de gewestelijke entiteit (het Departement Omgeving - afdeling Handhaving)

vertegenwoordigd door
afdelingshoofd, met kantoor te 1000 Brussel, Koning Albert II-
laan 20, bus 8

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert door neerlegging in het digitaal loket op 18 februari 2022 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 13 januari 2022 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 1.275 euro wegens schending van artikel 6, §2 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (hierna: Materialendecreet) en van de artikelen 6.1.1.1, 1° en 7°, 6.1.1.2, §2 en 6.1.1.3, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (hierna: VLAREMA). Er wordt haar met name verweten dat ze een lading bouw- en sloopafval heeft vervoerd die niet degelijk was verpakt en waarvoor ze niet beschikte over een identificatieformulier voor afvalstoffen.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in.
Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 20 oktober 2022. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

III. Feiten

1.

Op 25 mei 2021 stelt een toezichthouder bij de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving (hierna: verbalisant) tijdens een transportcontrole van zwaar vervoer ter hoogte van afrit 12 van de E19 autosnelweg het volgende vast:

“ ...

Een blauwe vrachtwagen - met een niet-afgedekte volle container bouw-
en sloopafval van 10 m³ - kentekenplaat vordt afgeleid naar de asweger voor
controle.

De chauffeur en tevens één van de bestuurders van de vennootschap is
op 28 januari 1994 – Hij wordt in
kennis gesteld van de reden van inspectie en de vaststellingen (geen dekzeil, container geladen
tot aan en boven de randen, geen identificatieformulier voor niet-gevaarlijke afvalstoffen).

De vervoerde afvalstoffen bestaan uit bouw- en sloopafval (bakstenen, tegels, stukken hout, blik,
plastic, potjes in plastic, resten van een kabelgoot, hout, ytong, pleisterwerk, isolatieschuim,
verpakkingsafval, enz. en is dus duidelijk onvoldoende uitgesorteerd en niet aanvaardbaar als puin
met een laag of hoog milieurisicoprofiel voor de breekinstallatie.

De afvalstoffen zouden afkomstig zijn van een werf gelegen

Zijn chauffeur had gisteren een container proberen te leveren bij

KBO n°

Aangezien het vervoerde afval door _____ geen zuiver steenpuin betrof werd hij niet toegelaten bij _____ breekinstallatie) en werd de container in de buurt van het zeekanaal te _____ achtergelaten.

Vandaag wordt de container opgehaald door de zaakvoerder – bestuurder van de onderneming _____ en afgevoerd naar het depot te _____ om te worden uitgesorteerd van hout en andere niet toegelaten verontreinigingen.

Opmerking: Om het puin van een sorteerinrichting te kunnen afvoeren naar een breker is een kwaliteitsborgingssysteem (KBS) cfr. bijlage 3 van het eenheidsreglement verplicht volgens artikel 2.3.2.2 van Vlarema én volgens het eenheidsreglement. Een sorteerinrichting die geen kwaliteitsborgingssysteem (KBS) heeft, kan geen puin afvoeren naar een breker, ook niet als puin met een hoog milieurisicoprofiel (HMRP). Indien dit niet kan worden voorgelegd moet het uitgesorteerde puin naar een daartoe vergunde inrichting worden afgevoerd.

In het omgevingsloket tref ik geen omgevingsvergunning aan voor dergelijke activiteiten te _____. Het betreft dus geen vervoer naar een inzamelpunt voor afvalstoffen. Betrokkene valt niet onder de uitzonderingsmaatregelen en moet een identificatieformulier kunnen voorleggen.

De bestuurder van de vennootschap kan mij enkel aanvaardingsbonnen tonen van regelmatige levering van afvalstoffen aan vergunde inrichtingen als register. De vervoerder van de vrachtwagen met kentekenplaat _____ is afwisselend _____. Beiden hebben nochtans een verschillend KBO nummer en activiteiten.

De vrachtwagen met chassisnummer _____ – kentekenplaat _____ is ingeschreven onder de naam _____ KBO n° _____. De verzekering staat echter op naam van _____.

De maatschappelijke zetel van de onderneming _____ met KBO n° _____ is _____.

Voor deze onderneming is slechts één vestigingseenheid bekend n° _____.

De onderneming houdt zich volgens de KBO-gegevens professioneel bezig met afvalbeheer en voert momenteel af naar een niet-vergund inzamelpunt voor afvalstoffen en valt bijgevolg niet onder de uitzonderingen. Nazicht op het IMJV leert mij dat _____ tot op heden geen integraal milieujaarsverslag heeft moeten indienen.

...

De onderneming is bij OVAM niet geregistreerd als vervoerder, inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar.

De onderneming is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest eveneens niet geregistreerd als vervoerder, inzamelaar, handelaar en makelaar niet-gevaarlijke afvalstoffen.

De onderneming is volgens de website van FOD mobiliteit niet in het bezit van een vergunning voor het vervoer in opdracht van derden.

De chauffeur deelt mee dat het depot van de onderneming gevestigd is
Deze vestiging staat niet opgenomen in het KBO.

Volgens het KBO is hier de onderneming - KBO n° gevestigd.

...

Voor deze onderneming zijn twee vestigingseenheden bekend.

...

Geen gegevens bekend bij OVAM, noch als vervoerder, noch als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar- of makelaar.

Geen gegevens bekend bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, noch als vervoerder, noch als inzamelaar, handelaar en makelaar niet-gevaarlijke afvalstoffen.

De onderneming is volgens de website van FOD mobiliteit niet in het bezit van een vergunning voor het vervoer in opdracht van derden.

...

De chauffeur deelt mee dat deze onderneming uitgebaat wordt door familie nl. een nonkel.

De loods is dus ook in gebruik voor het sorteren van afvalstoffen afkomstig uit de containeractiviteit van Nazicht op het IMJV leert mij dat tot op heden geen integraal milieujaarverslag heeft moeten indienen.

Besluit:

Onderneming is professioneel bezig met het beheer van afvalstoffen en brengt nu afvalstoffen naar een inzamelpunt zonder omgevingsvergunning (vervoer naar een niet- vergunde locatie voor verdere uitsortering, geen registraties en geen identificatieformulieren voor de niet-gevaarlijke afvalstoffen). Dit identificatieformulier zou dan ook het registratienummer van de sorteerinstallatie moeten vermelden zoals gekend bij de keuringsinstelling.

...

Er wordt door geen identificatieformulier voor niet-gevaarlijk afval voorgelegd dat kan dienen als afgiftebewijs cfr. art. 25§2 van het materialendecreet.

...

Een identificatieformulier voor niet-gevaarlijke afvalstoffen moet aanwezig zijn tijdens het vervoer ervan. De afvalstoffenproducent die zelf regelingen treft voor zijn afvalstoffen of de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar is verantwoordelijk voor de opmaak en inhoud van het identificatieformulier.

Een vervoerder van afvalstoffen mag het vervoer slechts aanvatten als er een identificatieformulier aanwezig is.

..."

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr

van 25 mei 2021, dat wordt afgesloten op 25 mei 2021 en op 31 mei 2021 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief. Verzoekende partij wordt daarbij ook aangemaand om tegen 15 juni 2021 bij ieder transport van afvalstoffen te voorzien in een correct en volledig ingevuld identificatieformulier voor niet-gevaarlijke afvalstoffen en om de afvalstoffen degelijk te verpakken.

2.

Op 25 juni 2021 ontvangt de gewestelijke entiteit AMMC de melding van de procureur des Konings van 16 juni 2021 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 2 september 2021 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 1.000 euro (artikel 6.4.36, §3 DABM). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij gaat niet over tot betaling en bezorgt op 28 oktober 2021 een schriftelijk verweer aan de gewestelijke entiteit, waarbij ze niet vraagt om te worden gehoord.

4.

Op 13 januari 2022 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 21 januari 2022 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- artikel 6, §2 Materialendecreet
- de artikelen 6.1.1.1, 1° en 7°, 6.1.1.2, §§1 en 2 en 6.1.1.3 VLAREMA
- het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze stelt in essentie dat ze de milieumisdrijven die haar als overtreder worden toegerekend en waarvoor haar een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd niet heeft gepleegd omdat ze de vervoersvoorwaarden bij het vervoer van afvalstoffen met haar container naleefde.

Wat betreft de vereiste in artikel 6.1.1.1, 1° VLAREMA dat afvalstoffen tijdens hun vervoer degelijk moeten zijn verpakt wijst ze op de vaststelling dat ze enkel steenpuin vervoerde en dat haar container zodanig was geladen dat er tijdens het transport geen delen van de lading verloren konden gaan. Ze benadrukt daarbij dat het vervoerde afval op geen enkele wijze enig gevaar vormde voor de volksgezondheid.

Wat betreft de vereiste in artikel 6.1.1.1, 7° VLAREMA dat de afvalstoffenproducent die met eigen transportmiddelen de eigen afvalstoffen vervoert tijdens het vervoer hiervan moet beschikken over een identificatieformulier stelt ze dat ze ressorteert onder de uitzondering hierop in artikel 6.1.1.2, §1, 3° VLAREMA voor de zelfstandige of kleine ondernemer met minder dan tien werknemers die geen afvalstoffenverwerker is, en die de afvalstoffen waarvan hij de producent is naar inzamelpunten van afvalstoffen brengt. Ze stelt dat ze met name een 'gewone bouwaannemer' is met een vrachtwagen om bouwafval dat bij een afbraak op een bouwterrein wordt gegenereerd naar een inzamelpunt te voeren, zodat ze slechts occasioneel bouwafval wegbrengt naar een inzamelpunt en dus niet is onderworpen aan de identificatieverplichting. Ze ontkent dat ze afvalstoffen vervoert naar haar depot om deze daar uit te sorteren en stelt dat er hiervan geen bewijs voorligt.

2.

Verwerende partij betwist het middel. Ze stelt dat dit een herhaling vormt van de argumentatie van verzoekende partij in haar schriftelijk verweer tijdens de bestuurlijke boeteprocedure en feitelijke grondslag mist.

Ter weerlegging van de stelling van verzoekende partij dat de afvalstoffen tijdens hun vervoer degelijk waren verpakt conform artikel 6.1.1.1, 1° VLAREMA stelt ze dat uit de vaststellingen in het PV, die bijzondere bewijswaarde genieten, onmiskenbaar blijkt dat de container met bouw- en sloopafval, en dus niet louter steenpuin, was geladen tot aan zelfs boven de randen hiervan en niet was afgedekt met een dekzeil. Ze stelt dat er hierdoor een verhoogd risico was op de verspreiding van stukken bouw- en sloopafval en een verhoogd veiligheidsrisico voor de andere weggebruikers, te meer het vervoer gebeurde over een autosnelweg waar de snelheid en het aantal andere weggebruikers doorgaans hoger zijn.

Ter weerlegging van de stelling van verzoekende partij dat ze tijdens het vervoer van haar afvalstoffen niet moest beschikken over een identificatieformulier conform artikel 6.1.1.1, 7° VLAREMA stelt ze dat verzoekende partij niet aantoonde dat ze resorteert onder de uitzondering hierop in artikel 6.1.1.2, 3° VLAREMA. Ze meent dat verzoekende partij met name niet aantoonde dat ze haar afvalstoffen op het ogenblik van de vaststellingen naar een inzamelpunt van afvalstoffen bracht, waarmee volgens haar wordt bedoeld op een vergunde verwerker van afvalstoffen. Ze stelt dat uit het PV en met name de mededeling van de bestuurder van verzoekende partij blijkt dat de container met afvalstoffen werd opgehaald in de buurt van _____ en onderweg was naar 'het depot' in _____ om daar verder uitgesorteerd te worden'. Ze merkt op dat deze mededeling over de bestemming van de afvalstoffen moet worden beschouwd als een zintuiglijke waarneming van de verbalisant en dus een bijzondere bewijswaarde geniet in de zin van artikel 16.3.25 DABM, zodat een loutere ontkenning hiervan of twijfel hierover niet volstaan om de bijzondere bewijswaarde te ontkrachten. Ze stelt dat het depot waarnaar de afvalstoffen op het ogenblik van de vaststellingen werden vervoerd een vestigingseenheid betreft van een onderneming van een familielid van de bestuurder van verzoekende partij, die niet beschikt over een vergunning voor het sorteren van afvalstoffen. Ze meent dat verzoekende partij ook geen belang heeft bij dit middelonderdeel omdat het vervoer van haar afvalstoffen in geen enkele hypothese resorteert onder de uitzondering in artikel 6.1.1.2, §1, 3° VLAREMA, waardoor het haar ten laste gelegde misdrijf alleszins overleefd blijft en de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing haar geen voordeel kan opleveren.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in de argumentatie in haar verzoekschrift. Wat betreft de vereiste in artikel 6.1.1.1, 7° VLAREMA herhaalt ze dat ze geen afvalstoffen sorteert in haar depot en dat de beweringen hierover van haar bestuurder hiervan geen bewijs vormen. Ze stelt dat het voor de uitzondering op de vereiste van een

identificatieformulier in artikel 6.1.1.2, §1, 3° VLAREMA van belang is wie de vervoerder is en niet zozeer welke route er wordt gevolgd, zodat het zonder belang is of de rit van de bouwwerf rechtstreeks naar de afvalverwerker gaat dan wel eerst passeert langs het depot om vervolgens naar de verwerker te gaan.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat opzet niet noodzakelijk is vereist. De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). Het betreft op basis van de spraakgebruikelijke betekenis van het begrip 'overtreder' de natuurlijke -of rechtspersoon die een gebod of verbod dat zich tot hem richt schendt dan wel daartoe opdracht geeft, zodat de concrete toerekening van een milieumisdrijf mede wordt bepaald door de adressaten van de geschonden normen, die de toerekenbaarheid kunnen beperken door een gebod of verbod te voorzien dat zich slechts tot welbepaalde personen richt. De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormen dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen en die raakt de openbare orde. Het College dient dit dan ook desnoods ambtshalve te onderzoeken, waarbij de rechten van verdediging moeten worden gewaarborgd.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als overtreder aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag

tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijsoverlevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

"Overeenkomstig artikel 6, §2 van het Materialendecreet juncto artikel 6.1.1.1, 7° van het VLAREMA mogen een vervoerder en een afvalstoffenproducent die met eigen transportmiddelen de eigen afvalstoffen vervoert enkel afvalstoffen vervoeren over het grondgebied van het Vlaamse Gewest als het vervoer vergezeld gaat van een identificatieformulier afvalstoffen als vermeld in artikel 6.1.12 van het VLAREMA, behoudens toepassing van één van de uitzonderingsgronden vermeld in artikel 6.1.1.2, §1 van het VLAREMA. Er is conform artikel 1.2.1, §1, 84° van het VLAREMA sprake van een vervoer van afvalstoffen indien afvalstoffen van de ene plaats naar de andere worden gebracht over de openbare weg, spoorweg, waterweg, via luchtvaart of via pijpleiding.

In het kader van een controle op het wegtransport van afvalstoffen werd op 25 mei 2021 een vrachtwagen met container afgeleid voor nadere controle ter hoogte van de E19 autosnelweg, afrit 12. Bij deze controle stelde de verbalisant vast dat de vermoedelijke overtreder een container met bouw- en sloopafval (bakstenen, tegels, stukken hout, blik, plastic, potjes in plastic, resten van een kabelgoot, hout, ytong, pleisterwerk, isolatieschuim, verpakkingsafval etc.) vervoerde.

De bestuurder van het voertuig en tevens zaakvoerder van de vermoedelijke overtreder,
deelde aan de verbalisant mee dat het ging om een container afvalstoffen die afkomstig was van een werf gelegen
en die zijn chauffeur de vorige dag had proberen aan te leveren bij vergund verwerker
De container werd door deze verwerker geweigerd, omdat de lading geen zuiver steenpuin betrof en vervolgens in de buurt van
achtergelaten. Hij gaf aan dat hij de betreffende container die ochtend had opgehaald met het oog op afvoer naar het depot te
om aldaar verder uitgesorteerd te worden van hout en andere niet toegelaten verontreinigingen.

Artikel 6.1.1.2, §1, 3 ° van het VLAREMA voorziet een uitzondering op de aanwezigheid van het identificatieformulier afvalstoffen voor de zelfstandige of kleine ondernemer, die geen afvalstoffenverwerker is, met minder dan tien werknemers, die de afvalstoffen waarvan hij de producent is, naar inzamelpunten van afvalstoffen brengt. In tegenstelling tot hetgeen de vermoedelijke overtreder voorhoudt in haar schriftelijk verweer, is deze uitzondering *in casu* geenszins van toepassing. Nog los van het feit dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt of de vervoerde afvalstoffen daadwerkelijk afvalstoffen zijn afkomstig zijn van eigen

werkzaamheden van de vermoedelijke overtreder (en de vermoedelijke overtreder derhalve producent van de afvalstoffen is), blijkt uit het administratief dossier dat 'het depot' te _____ doelt op een vestigingseenheid van de onderneming

_____ die wordt uitgebaat door familie van de zaakvoerder van de vermoedelijke overtreder. Uit nazicht van de verbalisant bleek dat er geen omgevingsvergunning voor het verwerken van afvalstoffen gekend is voor de betreffende locatie zodat de site van _____ niet beschouwd kan worden als 'een inzamelpunt van afvalstoffen'. Het begrip 'inzamelpunt' moet begrepen worden als een vergunde locatie voor de beoogde verwerking van afvalstoffen, in casu uitsortering van aanwezige verontreinigingen, conform rubriek 2 (inrichtingen of activiteiten voor de verwerking van afvalstoffen) van de indelingslijst gevoegd als bijlage I bij het VLAREM II. Een interpretatie waarbij ook niet vergunde inzamelpunten in aanmerking komen, zou contra legem zijn en indruisen tegen de bepalingen van artikel 25, §1 van het Materialendecreet en artikel 6.1.1.3, 1° van het VLAREMA die de producent van bedrijfsafvalstoffen respectievelijk een optredende inzamelaar, handelaar, makelaar (indien een producent niet zelf de nodige regelingen treft voor vervoer en verwerking) verplichten tot afgifte van de afvalstoffen aan een vergunde verwerker.

Aangezien het transport op 25 mei 2021 niet onder de uitzonderingsgrond vermeld in artikel 6.1.1.2, § 1, 3° van het VLAREMA noch onder één van de andere uitzonderingsgronden van artikel 6.1.1.2, § 1 van het VLAREMA valt, vindt de verplichting dat de afvalstoffen bij het vervoer vergezeld dienen te gaan van een identificatieformulier in casu onverkort toepassing.

Uit de vaststellingen blijkt het betreffende vervoer van afvalstoffen op 25 mei 2021 niet vergezeld ging van een identificatieformulier afvalstoffen.

Het komt overeenkomstig artikel 6.1.1.3., 2° van het VLAREMA aan de afvalstoffenproducent die eigen regelingen treft hetzij aan de optredende inzamelaar, handelaar, makelaar (IHM) toe om voor aanvang van het vervoer te voorzien in een correct identificatieformulier afvalstoffen als vermeld in artikel 6.1.1.2 van het VLAREMA. In haar schriftelijk verweer stelt verwerende partij zelf dat het gaat om bouw- en sloopafval dat afkomstig is van haar werkzaamheden en zij derhalve kwalificeert als producent van de afvalstoffen. Aangezien uit het administratief dossier verder blijkt dat zij zelf eigen regelingen trof voor dit afval (initiële afvoer door een van haar werknemers de dag voordien naar vergund verwerker _____ zelf terug ophalen en afvoeren van de container met afvalstoffen naar de onderneming _____ de volgende dag (na weigering van de partij bouw- en sloopafval door vergund verwerker _____ en tijdelijke stockering door haar van de geweigerde container in de buurt van _____ met het oog op verdere uitsortering van de afvalstoffen), treedt zij op als afvalstoffenproducent die eigen regelingen treft. Zij had in die hoedanigheid voorafgaand aan het vervoer moeten voorzien in een identificatieformulier afvalstoffen.

Bij een vervoer van afvalstoffen, met inbegrip van het laden en het lossen, moeten naast de aanwezigheid van een identificatieformulier afvalstoffen ook de andere vervoersvoorwaarden vermeld in artikel 6.1.1.1 van het VLAREMA worden nageleefd, waaronder de verplichting waaronder de verplichting om de afvalstoffen degelijk te verpakken bij het vervoer (artikel 6.1.1.1, 1°).

Uit de vaststellingen en het fotodossier van de verbalisant blijkt dat de container met bouw- en sloopafval geladen was tot aan en zelfs boven de randen zonder dat er een dekzeil aanwezig was over de container.

Door na te laten om voor aanvang van het vervoer van een lading bouw- en sloopafval op 25 mei 2021 te voorzien in een identificatieformulier afvalstoffen als vermeld in artikel 6.1.1.2 van het VLAREMA, door navolgend het vervoer aan te vatten zonder aanwezigheid van het identificatieformulier en door de afvalstoffen bij het vervoer niet af te dekken met een dekzeil (terwijl de container geladen was tot aan en zelfs boven de randen) heeft de vermoedelijke overtreder derhalve een schending van artikel 6, § 2 van het Materialendecreet en de artikelen 6.1.1.1, 1° en 7°, 6.1.1.2, §2 en 6.1.1.3, 2° van het VLAREMA begaan.

Deze milieuvoorschriften worden gehandhaafd met toepassing van Titel XVI van het DABM de schending ervan is strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM. Er is bijgevolg sprake van een milieumisdrijf in de zin van artikel 16.1.2, 2° van het DABM waarvoor conform artikel 16.4.27 van het DABM een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van de overtreder.

...

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde feiten en met name de schending van de voorwaarden voor het vervoer van afvalstoffen moeten worden beschouwd als een milieumisdrijf dat haar kan worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gerede twijfel bestaat.

3.

De gewestelijke entiteit steunt haar oordeel op de met foto's onderbouwde vaststellingen van de verbalisant in het PV, terwijl verzoekende partij niet aanvoert dan wel aantoonst dat dit geen bijzondere bewijswaarde heeft. Een proces-verbaal heeft in beginsel bewijswaarde tot het tegendeel is bewezen, waarbij deze bijzondere bewijswaarde vervalt als er daarvan niet binnen een termijn van veertien dagen na afsluiting van het proces-verbaal een kopie wordt overgemaakt aan de vermoedelijke overtreder, in zoverre deze is bekend (artikel 16.3.25, lid 1 DABM en artikel 16.5.10 DABM). Uit het PV blijkt dat dit is afgesloten op 25 mei 2021 en

vervolgens op 31 mei 2021 tijdig met een aangetekende brief is verstuurd aan verzoekende partij. Deze brief en het bewijs van aangetekende zending maken deel uit van het administratief dossier, terwijl verzoekende partij klaarblijkelijk niet betwist dat ze het PV in goede orde heeft ontvangen. De bijzondere bewijswaarde geldt enkel wat betreft de materiële vaststellingen die de verbalisant doet en niet voor de feitelijke of juridische gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt. Deze bewijswaarde kan enkel ongedaan worden gemaakt als er een beslissend bewijs van onjuistheid hiervan wordt voorgelegd, zodat een loutere ontkenning van of twijfel over deze vaststellingen niet volstaat.

4.

Verzoekende partij toont niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit dat de afvalstoffen die ze op het ogenblik van de controle vervoerde niet degelijk waren verpakt foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat.

De algemene vervoersvoorwaarden die van toepassing zijn op elk 'vervoer van afvalstoffen' bepalen dat 'de afvalstoffen degelijk moeten zijn verpakt' (artikel 6.1.1.1, lid 1, 1° VLAREMA), waarbij onder het begrip 'vervoer van afvalstoffen' wordt begrepen 'afvalstoffen van de ene plaats naar de andere brengen over de openbare weg, spoorweg, waterweg, via luchtvaart of via pijpleiding (artikel 1.2.1, §2, 84° VLAREMA). De term 'verpakt' wordt in het Materialendecreet en het VLAREMA niet nader gedefinieerd, zodat ze moet worden geïnterpreteerd in de spraakgebruikelijke betekenis hiervan, die in Van Dale wordt omschreven als 'in een omhulsel doen, tot een pakje maken'.

Verzoekende partij steunt haar standpunt dat de vervoerde afvalstoffen degelijk waren verpakt in essentie op 'de aard van de materialen' en met name de vaststelling dat dit 'steenpuin' betrof. Dit uitgangspunt strijdt echter met de vaststellingen in het PV dat 'de vervoerde afvalstoffen bestaan uit bouw- en sloopafval (bakstenen, tegels, stukken hout, blik, plastic, potjes in plastic, resten van een kabelgoot, hout, ytong, pleisterwerk, isolatieschuim, verpakkingsafval, enz.' en dat verzoekende partij 'niet werd toegelaten bij (breekinstallatie) aangezien het vervoerde afval geen zuiver steenpuin betrof', die zoals gesteld bijzondere bewijswaarde genieten. In die optiek kan verzoekende partij redelijkerwijze niet ernstig voorhouden dat 'de container op een dusdanige manier was geladen dat er geen delen van de lading verloren konden gaan tijdens het transport' en een dekzeil dus geen meerwaarde had, te meer de container volgens het PV was 'geladen tot aan en boven de randen'. Ze toont niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing (bij de beoordeling van de 'ernst van de feiten'), dat 'het niet afdekken van de container met een dekzeil, terwijl deze tot aan en zelfs boven de randen is geladen, een

verhoogd risico inhoudt op verspreiding van stukken bouw- en sloopafval naar de omgeving', kennelijk onredelijk is.

5.

Verzoekende partij toont ook niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit dat de afvalstoffen die ze op het ogenblik van de controle vervoerde ten onrechte niet waren vergezeld van een identificatieformulier foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gerede twijfel bestaat.

De algemene vervoersvoorwaarden die van toepassing zijn op elk vervoer van afvalstoffen bepalen dat 'de afvalstoffenproducent die met eigen transportmiddelen de eigen afvalstoffen vervoert, afvalstoffen alleen mag vervoeren als er een identificatieformulier is bijgevoegd als vermeld in artikel 6.1.1.2' (artikel 6, §2 Materialendecreet in samenlezing met artikel 6.1.1.1, lid 1, 7° VLAREMA). Dit artikel vereist dat er 'een identificatieformulier aanwezig is tijdens het vervoer van alle afvalstoffen, met uitzondering van' (onder meer) 'de zelfstandige of kleine ondernemer, die geen afvalstoffenverwerker is, met minder dan tien werknemers, die de afvalstoffen waarvan hij de producent is naar inzamelpunten van afvalstoffen brengt' (artikel 6.1.1.2, §1 VLAREMA). Het begrip 'inzameling' wordt daarbij gedefinieerd als 'het verzamelen van afvalstoffen, inclusief de voorlopige sortering en de voorlopige opslag van afvalstoffen, om deze daarna te vervoeren naar een afvalverwerkingsinstallatie (artikel 3, §1, lid 1, 18° Materialendecreet). Het identificatieformulier voor niet-gevaarlijke afvalstoffen bevat daarbij minstens (onder meer) de 'datum van vervoer' en de 'naam en adres van de afvalstoffenproducent en het adres van verzending van de afvalstoffen' (artikel 6.1.1.2, §2 VLAREMA). Afvalstoffenproducenten die zelf regelingen treffen voor hun afvalstoffen moeten ook enkele algemene voorwaarden naleven, waaronder de voorwaarden dat 'de afvalstoffen moeten worden vervoerd naar een verwerker die vergund is voor de verwerking van die afvalstoffen' en dat 'ze moeten zorgen voor een correct ingevuld identificatieformulier, als vermeld in artikel 6.1.1.2' (artikel 6.1.1.3, 1° en 2° VLAREMA). Verzoekende partij betwist niet dat ze moet worden beschouwd als een 'afvalstoffenproducent', met name (onder meer) 'elke natuurlijke persoon of rechtspersoon wiens activiteiten afvalstoffen voortbrengen, zijnde de eerste afvalproducent (artikel 3, §1, lid 1, 4° Materialendecreet), en ook niet dat de vrachtwagen met de container met afvalstoffen onder haar naam is ingeschreven.

Verwerende partij betwist tevergeefs het belang van verzoekende partij bij het middelonderdeel. Een onwettigheid geeft aanleiding tot een vernietiging als de partij die ze aanvoert wordt benadeeld door de ingeroepen onwettigheid (artikel 35, lid 3 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse

bestuursrechtscolleges - hierna: DBRC-decreet). Verzoekende partij heeft dus in beginsel belang bij een middel als de aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld of als de vernietiging van de bestreden beslissing op basis hiervan voor haar een voordeel kan meebrengen. Verzoekende partij betwist het milieumisdrijf van het vervoeren van afvalstoffen zonder identificatieformulier op basis van het argument dat ze ressorteert onder één van de uitzonderingen waarbij er tijdens het vervoer van afvalstoffen geen identificatieformulier is vereist. Verwerende partij stelt dat 'het vervoer van afvalstoffen in geen enkele hypothese onder de uitzondering van artikel 6.1.1.2, §1, 3° van het VLAREMA kan vallen en het ten laste gelegde milieumisdrijf bijgevolg in elke hypothese overeind blijft', zodat 'een gebeurlijke vernietiging verzoekende partij geen voordeel kan opleveren'. Ze toont daarmee niet concreet aan waarom verzoekende partij geen belang heeft bij het middelonderdeel, waarvan de gebeurlijke gegrondheid impliceert dat verzoekende partij zich terecht beroept op de uitzondering op de vereiste van een identificatieformulier tijdens het vervoer van afvalstoffen in artikel 6.1.1.2, §1, 3° VLAREMA.

Verzoekende partij toont niet aan dat er tijdens het vervoer van haar bouw- en sloopafval geen identificatieformulier aanwezig moest zijn omdat ze deze afvalstoffen, die ze produceerde als zelfstandige of kleine ondernemer met minder dan tien werknemers die geen afvalstoffenverwerker is, naar een inzamelpunt van afvalstoffen bracht. Ongeacht de vaststelling dat ze niet concreet aantoont dat het vervoerde bouw- en sloopafval effectief afkomstig was van één van haar bouwerven, blijkt uit het administratief dossier alleszins niet dat ze deze afvalstoffen naar een inzamelpunt van afvalstoffen bracht. Uit de 'vaststellingen' in het PV, die zoals gesteld bijzondere bewijswaarde genieten, blijkt immers dat ze met de container onderweg was van 'de buurt van _____ naar 'het depot te _____ om te worden uitgesorteerd van hout en andere niet toegelaten verontreinigingen', 'aangezien het vervoerde afval geen zuiver steenpuin betrof' en de container hierdoor de dag ervoor 'niet werd toegelaten bij (breekinstallatie)'. De bewering in haar procedurestukken dat haar 'vrachtwagen inderdaad onderweg was naar het depot', maar dat 'dit geenszins was om daar ter plaatse over te gaan tot het sorteren' omdat ze 'geen afvalstoffen sorteert in haar depot' en er daarvan 'geen bewijs voorligt', vormt geen afdoende weerlegging van deze vaststellingen, maar betreft de loutere ontkenning hiervan.

Deze bewering is trouwens ongeloofwaardig in het licht van de vaststelling dat de vervoerde afvalstoffen een dag eerder niet waren toegelaten bij de breekinstallatie omdat dit niet louter steenpuin betrof, zoals wordt bevestigd door de gedetailleerde beschrijving hiervan in het PV, waarover verzoekende partij klaarblijkelijk geen betwisting voert. Ze verduidelijkt niet concreet

wat ze dan wel ging doen met het bouw- en sloopafval. Ze beperkt zich tot het argument dat ze 'uit haar aard, en dit net als een particulier, geen identificatieformulier nodig heeft en dit eender of de rit nu rechtstreeks gaat van de werf naar de verwerker, dan wel van de bouwwerf naar de depot en pas nadien naar de verwerker'. Uit de toepasselijke bepalingen blijkt dat er bij het vervoer van afvalstoffen in beginsel steeds een identificatieformulier aanwezig moet zijn, zodat de uitzonderingen hierop strikt moeten worden toegepast in het licht van de doelstelling om de afvalstromen nauwkeurig te kunnen traceren. De uitzondering in artikel 6.1.1.2, §1, 3° VLAREMA waarop verzoekende partij zich beroept voorziet als voorwaarde onder meer dat de afvalstoffen worden vervoerd 'naar inzamelpunten van afvalstoffen'. Verzoekende partij betwist op zich niet dat ze de afvalstoffen op het ogenblik van de controle niet naar een inzamelpunt van afvalstoffen bracht maar naar haar depot, zodat ze zich alleen al om deze reden in beginsel niet kan beroepen op de betreffende uitzonderingsbepaling. Zelfs in de hypothese dat het op basis daarvan mogelijk is om haar afvalstoffen eerst te vervoeren naar haar depot en pas vervolgens naar een inzamelpunt van afvalstoffen, blijft het gegeven dat deze afvalstoffen volgens de vaststellingen in het PV de dag voordien bij de breekinstallatie waren geweigerd omdat er zich tussen het steenpuin ook nog andere afvalstoffen bevonden die eerst moesten worden 'uitgesorteerd'. Verzoekende partij verduidelijkt zoals gesteld niet wat er met de afvalstoffen ging gebeuren eens ze waren vervoerd naar het depot, en toont met name niet aan dat ze daarna redelijkerwijze zonder verdere bewerking alsnog naar een inzamelpunt van afvalstoffen konden worden vervoerd. In de rand hiervan kon nog worden opgemerkt dat 'de afvalstoffenproducenten die met eigen transportmiddelen de eigen afvalstoffen vervoeren, de verschillende soorten afvalstoffen die gescheiden worden aangeboden, van elkaar gescheiden moeten houden en de gevaarlijke afvalstoffen gescheiden moeten houden van de niet-gevaarlijke afvalstoffen (artikel 6.1.1.1, lid 1, 2° VLAREMA).

Het middel wordt verworpen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 12 januari 2023 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,